

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szabu v trestnej veci obvineného **R. B.** vedenej pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 prerokoval na neverejnom zasadnutí 6. marca 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený R. B., zastúpený obhajcom JUDr. J. F., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 4. októbra 2007, sp. zn. 5 To 71/07, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Galante z 20. apríla 2007, sp. zn. 1 T 177/2005, bol obvinený R. B. uznaný za vinného z trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

dňa 21. augusta 2003 okolo 11.00 hod. v obci V. ponúkol L. B., ktorá išla peši po ceste, že ju odvezie domov do N. osobným motorovým vozidlom zn. Š.,

evidenčné číslo S. Chvíľu potom, čo si L. B. sadla na pravé predné sedadlo auta, odbočil na vedľajšiu cestu, s autom zastavil a navrhol jej, aby spolu súložili. Keď ho odmietla, vytiahol plynovú pištoľ a nútil ju mieriac pištoľou na ňu, k súložiu. Počas zápasu v aute ju z auta vysotil, padla na chrbát vedľa cesty a vtedy na ňu z pištole z krátkej vzdialenosti (približne 1,5 metra) smerom na tvár vystrelil. Keď vstala zo zeme a chcela utiecť, bežal za ňou a opäť smerom na jej hlavu zozadu a z boku dvakrát z pištole vystrelil. Keď L. B. dobehol, zvalil ju na zem a tu ju dvakrát udrel päťou do tváre. L. B. sa bránila, kopala do neho, obžalovaný ju prevrátil na brucho, predtým sa už vyzliekol donaha, roztrhol jej šaty i nohavičky, tie z nej stiahol a potom na nej, po predchádzajúcom vkladaní prstov do pošvy, vykonal súlož.

L. B. utrpela pritom vykĺbenie sánky vpravo, odlomenie časti zuba – rezáka vpravo hore, odtrhnutie nechťov na palcoch oboch nôh, pomliaždeniny tváre s krvnými podliatinami, tržnozmliaždenú ranu hornej pery, pomliaždeniny a odierky na prednej strane hrudníka, na oboch lakťoch, na sedacej časti panvy, na oboch kolenách. Ďalej utrpela obojstranné podráždenie očných spojoviek, hlbokú neprenikajúcu ranu rohovky pravého oka s viacpočetnými cudzími telieskami v tejto rohovke i na tvári, začervenanie vonkajších rodidiel, poškodenie trojklanného nervu. Z konania obžalovaného došlo u poškodenej L. B. k vážnym psychickým zmenám a to pretrvávajúcej posttraumatickej stresovej poruche s depresívnymi reakciami. Zranenia L. B. si vyžiadali liečenie a práceneschopnosť od 21. augusta 2003 do 27. októbra 2003, pričom poškodená sa lieči u psychiatra aj v súčasnej dobe.

Za to bol odsúdený podľa § 241 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 bol na výkon uloženého trestu zaradený do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 súd uložil obvinenému R. B. nahradiť poškodenej L. B., bytom vo V., škodu vo výške 8 230,70 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie R. B., pričom svoje odvolanie bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd v Trnave na podklade podaného odvolania rozhodol uznesením zo 4. októbra 2007, sp. zn. 5 To 71/2007 tak, že podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 4. októbra 2007, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis uznesenia Krajského súdu v Trnave bol obvinenému doručený v zmysle § 63 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, dňa 16. novembra 2007, jeho obhajcovi bol doručený dňa 14. novembra 2007.

Okresný súd v Galante dňa 21. decembra 2007 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie obvineného R. B., ktoré podal prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu JUDr. J. F. (zákonná podmienka § 373 ods.1 Tr. por.), ktoré smeruje proti obom vyššie citovaným rozhodnutiam. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa dňa 11. októbra 2007.

V písomných dôvodoch svojho dovolania dovolateľ poukazoval na skutočnosť, že dovolanie podáva vo svoj prospech z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože odvolací súd ako aj súd prvého stupňa nesprávne posúdili vec, nakoľko vychádzali z nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Za daného stavu mal odvolací súd vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a opätovne rozhodol. Už v odvolacom konaní totiž žiadal, aby boli v konaní odstránené rozpory vo výpovediach svedkov a poškodenej ich dopočutím a vykonaním vzájomnej konfrontácie. Ďalej poukázal, že ani analýzou DNA z biologického materiálu sa nepodarilo preukázať, že by došlo medzi ním a poškodenou k pohlavnému styku. Preto mal byť v zmysle zásady „in dubio pro reo“ spod obžaloby oslobodený.

Na základe uvedených skutočností navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v zmysle § 376 Tr. por. doručil na vyjadrenie rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, pričom v stanovenej lehote túto možnosť využila iba poškodená L. B., ktorá prípisom zo 16. novembra 2007 (č. I. 590) oznámila, že nesúhlasí s tvrdeniami odsúdeného R. B., ktoré uviedol v dovolaní. Podľa nej dôvody dovolania nie sú splnené a navrhla dovolanie zamietnuť.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania a v skutočnosti obsahuje

argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, takéto odvolanie treba odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Obvinený R. B. ako bolo vyššie uvedené, opiera svoje dovolanie o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Z obsahu dovolania však nevyplýva, v čom konkrétne spočíva nesprávne právne posúdenie zisteného skutku. Naopak, z jeho obsahu vyplýva, že obvinený v dovolaní len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania. V skutočnosti však jeho dovolanie obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dôvodu a obvinený poukazuje na nesprávne skutkové zistenia.

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva, že dôvodom dovolania nemôže byť samo o sebe nesprávne skutkové zistenie, pretože takýto dôvod tam uvedený nie je. Správnosť a úplnosť zisteného skutku podľa tohto ustanovenia nie je dovolací súd oprávnený skúmať a meniť. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb. Nie je určené na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je práve v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, eventuálne korigovať iba odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou k preskúmaniu všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. V praxi to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie podľa ktorého obvinený R. B. spáchal skutok tak, ako je vymedzený v tzv. skutkovej vete rozsudku Okresného súdu v Galante z 20. apríla 2007, sp. zn. 1 T 177/2005, nakoľko odvolací súd v uznesení napadnutom dovolaním obvineného skutkové zistenia žiadnym spôsobom neupravoval. Popísanému skutkovému stavu, ktorý je uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa potom zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku obvineného ako trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci je evidentné, že neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného R. B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 6. marca 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: